

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 300

Det hestendte Champagneglas i Brindens Gade

Stillede af den tybte Patriotisme i Christiania.

V box 27:798

(Populær Melodi).

Paa Klingenberg var der forleden Kalas,
Det var nok en Tydsker, som gjorde lidt Stads
For disse saa „glimrende Seire“ de vandt
Paa Fransmanden nemlig (ja, hvis det er sandt!)
Tydsker du kan
Lyve forsand!
Pas nu din Tunge, hvis bare du kan.

Men dette er vel i Grunden for meget forlangt. — De tydske
Mund-Harper ere, som bekendt, udenfor al Kritik, — det vil sige:
fuldkomne i enhver Henseende, — og hvad er vel „das grose
Vaterland“ uden disse Helvedes-Maskiner?

Men Alt gif som bedst, og men's Tydskerne strød,
Med Et der blandt Paktet en Basstemme lod:
„En Staal for, at Norge (som vi er tilfjinds)
Bed Leilighed bliver en preussisk Provinds“!
Pas paa din Mund,
Preussiske Hund!
Ellers med dig vi vil danske en Stund.

Det kan dog vel ikke haste dermed. Vi ere endnu ikke Alle
fuldproppede af Liebig's Kjøbertrakt og lignende tykke Til- og
Afførselsmidler.

Dg Rygtet om Tydskernes venlige Sind
Løb let gjennem Døre og Binduer ind;
Dg Alle sig harmed' og Tanderne skar
Mod Paktet, der mæstet sig hos os dog har
Gutter, vi er
Mandstærke her —
Lad os da pibe for Tydskens saa kjær.

At ja! Hvad skulde der vel blevet af disse forløbne, udhungrede
Stakler, der som Drækkuglene ved Toveir vender Hjemmet
naar ikke vi havde huset dem og ladet dem lide Fedtet af vore
Kjødkryder? — Siden har rigtignok En og Anden af dem stukket
en Pølse i den samme Gryde; men — med Profit naturligvis!

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

Om Kvælden der blev da et lysteligt Liv,
Saa Tydskten han mangled' nok ei Tidsfordriv;
Der sang man, og hyleb, og mjæbed og pøb —
I Preuserens Mave det sikkerlig kneb.
Gutter, stem i,
Det kan jeg li' —
Tydskteren be'er om en fransk Melodi.

Dette Middel er meget probat — mod Tydskere, og lang at foretrække for Kjøb-Extrakter. Skulde Nogen ønske at lære Til-lavnings-Maaden, kan han henvende sig til Hr. Bager Stredes, der i den senere Tid særlig skal have „lagt sig efter“ denne Gren af Musikken.

Man pøb der i Dage, man pøb der i tre,
Dg stundom saa lod sig Hr. Tydskteren se;
Men Strækken ham greb, og han hurtig forsvandt —
Paa Trappen som østest en Kage man fandt!
Tydskter, saa snør
Hæserne, før
Du og din Bande af Uergelse dør.

Det havde vist været bedre, om den tydske Krovært havde sendt nogle Brød og Kager ned til sine betrængte, kjæpende Brødre; — de sulter vist mere, end de har godt af. Hadde en anden „Landslygtig“ med det samme kunnet affe en Pølse eller nogle Sylte-Labber, havde det været rent bølgsitt! Pengene behøver man ikke at sende ud af Landet.

Sig, hvad vil en Svarv vei i Tranerens Dands?
Dg hvad bringer Tydskterne her mon til-Lands?
Jeg tænker, vi jager dem Alle paa Højt —
En Kjøp skal dem lære vor „nordiske“ Lygt!
Hurra! affted!
Tydskterne ned!
Nu skal „Provindsen“ dig give Bessed!

Hahaha! Jeg ser allerede i Anden dette skjønne Syn. — Højt horte løber en tydske Djævel affted med et Knippe Pølse og Sylte-Labber, her kommer en løbende med en haandsfuld Rug-Kager, og der langt horte en Skare tvivlsomt udseende Væfener, — og Alle løber, som om Bismarck havde lovet dem en Mark. Hahaha! Men — om Forladelse! Jeg klør i Fingrene; jeg griber en Stok og løber efter ham med Pølskerne — undskyld et Dieblit!

Udskrevet af G. B. Strøm, Brindsens Gade No. 25,
(Ligeoverfor Bager Sælvaag).

[Kre] u a